

ZITKITER THIERRY SCHMITTER

TOP SPORT ALS LEVENsstIJL

Zelfs een dwarslaesie kan de Franse Hagenaar Thierry Schmitter niet van topsport weerhouden. Na wereldtitels en een bronzen Paralympische medaille in de zeilboot ontdekt hij nu het zitkiten. Onverschrokken gaat hij de strijd aan met de elementen.

Het verhaal van Thierry Schmitter is dat van een gepassioneerde, grensverleggende buitensporter. De geboren Fransman (Grenoble, 1969) verhuisde op zijn derde naar Den Haag. Hij groeide op aan het strand van Scheveningen; tijdens vakanties was hij altijd in de bergen. Tot die fatale dag in 1998. Tijdens het ijsklimmen krijgt hij een ongeluk en sinds-

dien is hij aan een rolstoel gebonden. "Als klimmer weet je dat je dood kunt gaan. Dat je halfdood kon zijn, had ik me niet gerealiseerd. Ik had nog nooit iemand in een rolstoel gezien. Je bent 100% of je bent er niet, dacht ik. Na mijn ongeluk moest ik wennen; ik voelde me nutteloos voor mezelf en mijn omgeving. Maar mijn destijds jonge kinderen zagen die rolstoel niet als een beperking. Dat was goed om me te realiseren."

"Wereldwijd zijn er maar vijf, zes mensen die zitkiten"

Pionieren

Het is een vroege vrijdagmorgen, we drinken koffie in zijn bungalow op Kijkduin. Buiten hangen zijn wetsuits te drogen. In zijn rolstoel manoeuvreert hij behendig door de woning; een dwarslaesie zorgde ervoor dat hij vanaf zijn middel verlamd is. "Bij de revalidatie in Zwitserland, waar ik toen woonde, lag de nadruk op werk, sport en zelfstandige mobiliteit. Met een jong gezin had ik niet veel tijd om zielig te zijn. Ik wilde een trotse vader zijn."

“JE BENT 100% OF JE BENT ER NIET”

Thierry begon met zitskiën en handfietsen. Terug in Nederland verruilde hij de sneeuw voor het water. "Een vriend nam me mee op zijn catamaran. Ik kwam in contact met de handicaptenteelbond en stapte in de 2.4mR Paralympische boot. Ik was al snel goed en werd naar het WK gestuurd." Hij werd driemaal wereldkampioen en behaalde bronzen medailles op de Paralympische Spelen van Athene en Londen. In 2012 stapte hij over op zitkiten, een nieuwe discipline. "Ik ben snel verveeld," vertelt Thierry. "En voor het zeilen was ik weken weg; kiten kan dicht bij huis. Het is pionieren. Iets wat moeilijk is, daagt me uit. Wereldwijd zijn er maar vijf, zes mensen die dit doen. Ik vind het mooi om samen met anderen materiaal te ontwikkelen dat de prestaties verbetert. Snel, verder, hoger, die mentaliteit heb ik behouden. En de intrinsieke motivatie om te vechten tegen de elementen. Ik heb geen toeschouwers nodig, maar doe het puur voor mezelf."

Klimmersmilieu

In de jaren 90 nam Thierry deel aan enkele grote expedities. Hij bedwong bergen als de K2 en de ruim 8000 meter hoge Shishapangma. Terugblikkend op deze krachtmetingen: "De lichamelijke en mentale uitdaging, de concentratie, het gaf me veel voldoening. Daar kan geen enkele ervaring aan tippen. Door de technische moeilijkheden en de risico's ben je zo geëngageerd dat het je helemaal grijpt. Als ik was doorgegaan, was ik er waarschijnlijk niet meer geweest. Veel mensen met wie ik geklommen heb, zijn overleden. Dat is geaccepteerd in het klimmersmilieu. Het is de prijs die je betaalt om gepassioneerd en compromisloos te kunnen leven." Ronald Naar, ook een Hagenaar, overleed vijf jaar geleden in Nepal. Thierry beklom samen met hem de K2. "Ronalds motto was een Tibetaans gezegde: 'Beter tien jaar leven als een tijger, dan honderd jaar als een schaap.' Ik ben gevormd door de bergen, daar moet je altijd alles zelf doen. Het gaat om rationeel handelen, emoties zijn dan slechte raadgevers. Ik ben dan ook niet gewend mijn gevoelens met anderen te delen. Mijn karakter en mijn levensvisie hielpen me een nieuwe balans te vinden."

Windkracht 5

Met zijn werkgever - het Europees Octrooibureau in Rijswijk, waar hij werkt als patent onderzoeker maritieme techniek - heeft hij een waterdichte afspraak. Als de omstandigheden goed zijn en de agenda laat het toe, gaat Thierry de zee op. "In een rolstoel heb je om fit te blijven meer beweging nodig dan anderen. Ik doe iedere dag aan fitness. Voor het kiten heb je een sterke rug nodig."

Beeld dat Thierry zelf maakte vanuit zijn kite

Samen met anderen ontwikkelt Thierry materiaal om zijn prestaties te verbeteren

Zijn spullen liggen altijd klaar bij Jumpteam Scheveningen. Is het minimaal windkracht 5 en is de stroming tegen de wind? Dan kun je Thierry in zijn zitkite in actie zien. Een topsporter pur sang!

"Door mijn ongeluk verloor ik de echte onafhankelijkheid, een gevoel van intens en continu geluk. Maar achteraf is het een zegen. Ik kan niet meer dood gaan in de bergen. Nu kan ik mijn kinderen zien opgroeien. Ik heb er vijf, in de leeftijd van 4 tot 20 jaar. En daar ben ik trots op, dat is niet voor iedereen weggelegd."

www.sitkite.com